Parlament Europejski
2014-2019

Dokument z posiedzenia

B8-0237/2017 }
B8-0241/2017 }

RC1/REV

10.4.2017

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu

zastępujący tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy:
PPE, S&D, ALDE, Verts/ALE (B8-0237/2017)
GUE/NGL (B8-0241/2017)

w sprawie negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem w związku ze złożoną przez nie notyfikacją o zamiarze wystąpienia z Unii Europejskiej
(2017/2593(RSP))

Guy Verhofstadt
koordynator i przewodniczący grupy ALDE
Manfred Weber
przewodniczący grupy PPE
Gianni Pittella
przewodniczący grupy S&D
Philippe Lamberts, Ska Keller
współprzewodniczący grupy Verts/ALE
Gabriele Zimmer
przewodnicząca grupy GUE/NGL
Danuta Maria Hübner
przewodnicząca Komisji Spraw Konstytucyjnych

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem w związku ze złożoną przez nie notyfikacją o zamiarze wystąpienia z Unii Europejskiej
(2017/2593(RSP))

Parlament Europejski,

– uwzględniając art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej,

– uwzględniając art. 3 ust. 5, art. 4 ust. 3 oraz art. 8 Traktatu o Unii Europejskiej,

– uwzględniając art. 217 i 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

– uwzględniając notyfikację złożoną przez premier Zjednoczonego Królestwa do Rady Europejskiej w dniu 29 marca 2017 r. zgodnie z art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej,

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 czerwca 2016 r. w sprawie decyzji o wystąpieniu z UE w wyniku referendum w Zjednoczonym Królestwie[1],

– uwzględniając swoje rezolucje z dnia 16 lutego 2017 r.: w sprawie ewentualnych zmian i dostosowań w obecnej strukturze instytucjonalnej Unii Europejskiej[2], w sprawie poprawy funkcjonowania Unii Europejskiej dzięki wykorzystaniu potencjału Traktatu z Lizbony[3] oraz w sprawie mechanizmu zdolności fiskalnej dla strefy euro[4],

– uwzględniając art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że złożenie przez rząd Zjednoczonego Królestwa notyfikacji do Rady Europejskiej rozpoczyna proces, wskutek którego Zjednoczone Królestwo przestanie być państwem członkowskim Unii Europejskiej, a Traktaty przestaną mieć do niego zastosowanie;

B. mając na uwadze, że będzie to bezprecedensowe i godne ubolewania wydarzenie, ponieważ jak dotąd żadne państwo członkowskie nie wystąpiło z Unii Europejskiej; mając na uwadze, że wystąpienie to musi zostać przeprowadzone w sposób uporządkowany, tak aby nie wpłynęło negatywnie na Unię Europejską, jej obywateli i proces integracji europejskiej;

C. mając na uwadze, że Parlament Europejski reprezentuje wszystkich obywateli Unii Europejskiej i w całym procesie prowadzącym do wystąpienia Zjednoczonego Królestwa będzie miał na względzie ochronę ich interesów;

D. mając na uwadze, że choć decyzja o wystąpieniu z Unii Europejskiej stanowi suwerenne prawo każdego państwa członkowskiego, obowiązkiem wszystkich pozostałych państw członkowskich jest zjednoczone działanie w obronie interesów Unii Europejskiej i jej integralności; mając w związku z tym na uwadze, że negocjacje będą prowadzone między Zjednoczonym Królestwem a Komisją działającą w imieniu Unii Europejskiej i jej

[1] Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0294.
[2] Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0048.
[3] Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0049.
[4] Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0050.

pozostałych 27 państw członkowskich (UE-27);

E. mając na uwadze, że negocjacje w sprawie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej rozpoczną się po przyjęciu przez Radę Europejską wytycznych dotyczących tych negocjacji; mając na uwadze, że niniejsza rezolucja wyraża stanowisko Parlamentu Europejskiego na potrzeby tych wytycznych, a także będzie stanowiła podstawę oceny procesu negocjacyjnego przez Parlament oraz porozumienia osiągniętego między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem;

F. mając na uwadze, że do momentu opuszczenia Unii Europejskiej Zjednoczone Królestwo musi korzystać z wszystkich praw i wypełniać wszystkie obowiązki wynikające z Traktatów, w tym przestrzegać zasady lojalnej współpracy zapisanej w art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej;

G. mając na uwadze, że w notyfikacji z dnia 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo wyraziło zamiar wystąpienia spod jurysdykcji Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;

H. mając na uwadze, że w tej samej notyfikacji rząd Zjednoczonego Królestwa zaznaczył, że jego przyszłe stosunki z Unią Europejską nie będą obejmować członkostwa w rynku wewnętrznym ani członkostwa w unii celnej;

I. mając jednak na uwadze, że nieprzerwane członkostwo Zjednoczonego Królestwa w rynku wewnętrznym, Europejskim Obszarze Gospodarczym lub unii celnej byłoby optymalnym rozwiązaniem zarówno dla Zjednoczonego Królestwa, jak i dla UE-27; mając na uwadze, że jest to niemożliwe, dopóki rząd Zjednoczonego Królestwa podtrzymuje swoje zastrzeżenia wobec czterech swobód oraz jurysdykcji Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, odmawia wniesienia ogólnego wkładu do unijnego budżetu oraz pragnie prowadzić własną politykę handlową;

J. mając na uwadze, że w związku z wynikiem referendum w sprawie wyjścia z Unii Europejskiej wszystkie postanowienia decyzji „dotyczącej nowego porozumienia dla Zjednoczonego Królestwa w ramach Unii Europejskiej” załączonej do konkluzji Rady Europejskiej z dni 18–19 lutego 2016 r. są nieważne;

K. mając na uwadze, że negocjacjom muszą przyświecać cele zapewnienia stabilności prawa i minimalizowania zakłóceń, a także jasna wizja przyszłości obywateli i podmiotów prawnych;

L. mając na uwadze, że uchylenie notyfikacji musi podlegać warunkom określonym przez wszystkie państwa członkowskie UE-27, a zatem nie można go stosować jako wybiegu proceduralnego ani wykorzystywać jako próby poprawy obecnych warunków członkostwa Zjednoczonego Królestwa;

M. mając na uwadze, że w przypadku braku umowy o wystąpieniu Zjednoczone Królestwo automatycznie opuści Unię Europejską w dniu 30 marca 2019 r. w sposób nieuporządkowany;

N. mając na uwadze, że ogromna liczba obywateli Zjednoczonego Królestwa, w tym większość mieszkańców Irlandii Północnej i Szkocji, głosowała za pozostaniem w Unii Europejskiej;

O. mając na uwadze, że Parlament Europejski jest szczególnie zaniepokojony konsekwencjami wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej dla Irlandii Północnej oraz jej przyszłymi stosunkami z Irlandią; mając na uwadze, że w związku z tym kluczowe jest zapewnienie pokoju i dotrzymanie wszystkich elementów porozumienia wielkopiątkowego, które zostało wynegocjowane przy aktywnym udziale Unii, co podkreślił Parlament Europejski w swojej rezolucji z dnia 13 listopada 2014 r. w sprawie procesu pokojowego w Irlandii Północnej[1];

P. mając na uwadze, że wystąpienie Zjednoczonego Królestwa powinno skłonić UE-27 i unijne instytucje do poszukiwania lepszych rozwiązań dla obecnych wyzwań oraz do refleksji nad ich przyszłością oraz ich staraniami, by uczynić projekt europejski bardziej skutecznym i demokratycznym oraz przybliżyć go obywatelom; przypomina plan z Bratysławy, a także rezolucje Parlamentu Europejskiego w tej sprawie, białą księgę Komisji Europejskiej z dnia 1 marca 2017 r. w sprawie przyszłości Europy, deklarację rzymską z dnia 25 marca 2017 r. oraz wnioski Grupy Wysokiego Szczebla ds. Zasobów Własnych z dnia 17 stycznia 2017 r., które mogą służyć za podstawę tych refleksji;

1. przyjmuje do wiadomości notyfikację złożoną przez rząd Zjednoczonego Królestwa do Rady Europejskiej, która nadaje formalny charakter decyzji Zjednoczonego Królestwa o wystąpieniu z Unii Europejskiej;

2. wzywa do jak najszybszego rozpoczęcia negocjacji między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem, o których mowa w art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej;

3. przypomina o znaczeniu umowy o wystąpieniu oraz wszelkich ewentualnych uzgodnień przejściowych wchodzących w życie przed wyborami do Parlamentu Europejskiego w maju 2019 r.;

4. przypomina, że zawarcie umowy o wystąpieniu wymaga zgody Parlamentu Europejskiego, podobnie jak zawarcie każdej przyszłej umowy w sprawie stosunków między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem i wszelkich możliwych uzgodnień przejściowych;

Ogólne zasady prowadzenia negocjacji

5. oczekuje, że w celu zapewnienia uporządkowanego wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej negocjacje między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem będą prowadzone w dobrej wierze i przy zachowaniu całkowitej przejrzystości; przypomina, że do momentu wejścia w życie umowy o wystąpieniu Zjednoczone Królestwo będzie w dalszym ciągu korzystało ze swoich praw jako państwo członkowskie Unii Europejskiej, a zatem pozostanie także związane wynikającymi z tego obowiązkami i zobowiązaniami;

6. przypomina, że w związku z tym rozpoczynanie przez Zjednoczone Królestwo negocjacji w sprawie ewentualnych umów handlowych z państwami trzecimi przed jego wystąpieniem byłoby sprzeczne z prawem Unii; podkreśla, że takie działanie byłoby sprzeczne z zasadą lojalnej współpracy zapisaną w art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej i powinno pociągać za sobą konsekwencje w postaci np. wykluczenia Zjednoczonego Królestwa z procedur dotyczących negocjacji handlowych, określonych w

[1] Dz.U. C 285 z 5.8.2016, s. 9.

art. 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej; podkreśla, że to samo musi dotyczyć innych obszarów polityki, w których Zjednoczone Królestwo w dalszym ciągu miałoby wpływ na kształt unijnego prawodawstwa, unijnych działań, strategii lub wspólnych polityk w sposób sprzyjający jego własnym interesom jako państwa członkowskiego występującego z Unii, a nie interesom Unii Europejskiej i UE-27;

7. ostrzega, że wszelkie dwustronne porozumienia we wszystkich obszarach kompetencji Unii Europejskiej między jednym lub kilkoma pozostałymi państwami członkowskimi a Zjednoczonym Królestwem, które nie zostały uzgodnione przez UE-27, w sprawach wchodzących w zakres umowy o wystąpieniu lub rzutujących na przyszłe stosunki Unii Europejskiej ze Zjednoczonym Królestwem, również pozostawałyby w sprzeczności z Traktatami; ponadto ostrzega, że sytuacja taka miałaby miejsce szczególnie w przypadku jakiekolwiek umowy dwustronnej lub praktyki regulacyjnej bądź nadzorczej, która wiązałaby się np. z uprzywilejowanym dostępem do rynku wewnętrznego dla instytucji finansowych mających siedzibę w Zjednoczonym Królestwie ze szkodą dla unijnych ram regulacyjnych lub statusu obywateli UE-27 w Zjednoczonym Królestwie lub odwrotnie;

8. jest zdania, że mandat i wytyczne negocjacyjne obowiązujące podczas całego procesu negocjacyjnego muszą w pełni odzwierciedlać stanowiska i interesy obywateli UE-27, w tym obywateli Irlandii, ponieważ wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej będzie miało szczególne konsekwencje dla tego państwa członkowskiego;

9. wyraża nadzieję, że w tych warunkach Unia Europejska i Zjednoczone Królestwo ustanowią przyszłe stosunki, które będą uczciwe, jak najściślejsze i wyważone pod względem praw i obowiązków; ubolewa nad decyzją rządu Zjednoczonego Królestwa, by nie uczestniczyć w rynku wewnętrznym, Europejskim Obszarze Gospodarczym ani unii celnej; uważa, że państwo występujące z Unii nie może korzystać z podobnych przywilejów co państwo członkowskie Unii Europejskiej, dlatego zapowiada, że nie wyrazi zgody na żadne porozumienie, które przeczyłoby tej zasadzie;

10. potwierdza, że członkostwo w rynku wewnętrznym oraz unii celnej wiąże się z akceptacją czterech swobód, jurysdykcji Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz ogólnego wkładu do unijnego budżetu, a także z poszanowaniem wspólnej polityki handlowej Unii Europejskiej;

11. podkreśla, że Zjednoczone Królestwo musi przestrzegać wszystkich swoich zobowiązań prawnych, finansowych i budżetowych, w tym zobowiązań podjętych w obecnych wieloletnich ramach finansowych, których termin płatności przypada przed terminem jego wystąpienia z Unii oraz po tym terminie;

12. zwraca uwagę na proponowane rozwiązania dotyczące organizacji negocjacji określone w oświadczeniu szefów państw i rządów 27 państw członkowskich oraz przewodniczącego Rady Europejskiej i przewodniczącego Komisji Europejskiej z dnia 15 grudnia 2016 r.; z zadowoleniem przyjmuje wyznaczenie Komisji Europejskiej jako negocjatora z ramienia Unii oraz wyznaczenie przez Komisję Michela Barniera na głównego negocjatora; zwraca uwagę, że pełne zaangażowanie Parlamentu Europejskiego jest warunkiem koniecznym wyrażenia przez niego zgody na jakiekolwiek porozumienie osiągnięte między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem;

Etapy negocjacji

13. podkreśla, że zgodnie z art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej negocjacje mają

dotyczyć warunków wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE, z uwzględnieniem ram przyszłych stosunków Zjednoczonego Królestwa z Unią Europejską;

14. zgadza się, aby w razie poczynienia znacznych postępów na drodze do przyjęcia umowy o wystąpieniu mogły zostać rozpoczęte rozmowy na temat możliwych rozwiązań przejściowych na bazie planowanych ram przyszłych stosunków Zjednoczonego Królestwa z Unią Europejską;

15. zwraca uwagę, że porozumienie w sprawie przyszłych stosunków między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem jako krajem trzecim można zawrzeć jedynie po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej;

Umowa o wystąpieniu

16. oświadcza, że umowa o wystąpieniu musi być zgodna z Traktatami oraz Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej, w przeciwnym razie nie uzyska zgody Parlamentu Europejskiego;

17. jest zdania, że umowa o wystąpieniu powinna dotyczyć takich kwestii jak:

- status prawny obywateli UE-27, którzy zamieszkują lub zamieszkiwali w Zjednoczonym Królestwie, oraz obywateli Zjednoczonego Królestwa, którzy zamieszkują lub zamieszkiwali w innych państwach członkowskich, a także inne przepisy dotyczące ich praw;
- rozliczenie zobowiązań finansowych między Zjednoczonym Królestwem a Unią Europejską;
- granica zewnętrzna Unii Europejskiej;
- wyjaśnienie statusu zobowiązań międzynarodowych Zjednoczonego Królestwa podjętych jako państwo członkowskie Unii Europejskiej, mając na względzie, że Unia Europejska składająca się z 27 państw członkowskich będzie następcą prawnym Unii Europejskiej składającej się z 28 państw członkowskich;
- pewność prawa dla podmiotów prawnych, w tym przedsiębiorstw;
- wyznaczenie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej jako organu właściwego dla interpretacji i egzekwowania umowy o wystąpieniu;

18. domaga się sprawiedliwego potraktowania obywateli UE-27, którzy zamieszkują lub zamieszkiwali w Zjednoczonym Królestwie, oraz obywateli Zjednoczonego Królestwa, którzy zamieszkują lub zamieszkiwali w UE-27, oraz uważa, że prawa i interesy tych osób muszą być traktowane priorytetowo w ramach negocjacji; w związku z tym domaga się, aby status i prawa obywateli UE-27, którzy zamieszkują lub zamieszkiwali w Zjednoczonym Królestwie, oraz obywateli Zjednoczonego Królestwa, którzy zamieszkują lub zamieszkiwali w UE-27, opierały się na zasadach wzajemności, równości, symetrii i niedyskryminacji, a także domaga się ochrony integralności prawa Unii, w tym Karty praw podstawowych, oraz ram jego wdrażania; podkreśla, że jakakolwiek degradacja praw związanych ze swobodą przemieszczania się, w tym dyskryminacja między obywatelami UE pod względem dostępu do praw pobytu, przed datą wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej byłaby sprzeczna z prawem Unii;

19. podkreśla, że jednolite porozumienie finansowe ze Zjednoczonym Królestwem, oparte na rocznym sprawozdaniu finansowym Unii Europejskiej skontrolowanym przez Europejski Trybunał Obrachunkowy, musi obejmować wszystkie jego zobowiązania prawne wynikające z zobowiązań pozostających do realizacji, jak również uwzględniać pozycje

pozabilansowe, zobowiązania warunkowe i inne koszty finansowe wynikające bezpośrednio z wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE;

20. zaznacza, że w umowie o wystąpieniu należy uwzględnić wyjątkową sytuację Irlandii oraz szczególne okoliczności, przed jakimi staje ta wyspa; apeluje o wykorzystanie wszelkich narzędzi i środków zgodnych z prawem Unii Europejskiej oraz porozumieniem wielkopiątkowym z 1998 r., aby złagodzić skutki wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE, jeżeli chodzi o granicę między Irlandią i Irlandią Północną; w tym kontekście podkreśla absolutną konieczność zapewnienia ciągłości i stabilności północnoirlandzkiego procesu pokojowego oraz dołożenia wszelkich starań, by uniknąć usztywnienia granicy;

Przyszłe stosunki między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem

21. odnotowuje notyfikację z dnia 29 marca 2017 r. oraz białą księgę rządu Zjednoczonego Królestwa z dnia 2 lutego 2017 r. zatytułowaną „Wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE i nowe partnerstwo z Unią Europejską”;

22. uważa, że przyszłe stosunki między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem powinny być zrównoważone i wszechstronne oraz powinny służyć interesom obywateli obu stron, w związku z czym ich wynegocjowanie wymagać będzie czasu; podkreśla, że porozumienie w tej kwestii powinno obejmować obszary stanowiące przedmiot wspólnego zainteresowania, a zarazem szanować integralność porządku prawnego Unii Europejskiej oraz podstawowe zasady i wartości Unii, w tym integralność rynku wewnętrznego oraz zdolność podejmowania decyzji i autonomię Unii; uważa, że artykuł 8 Traktatu o Unii Europejskiej oraz artykuł 217 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, który przewiduje „umowy tworzące stowarzyszenie, charakteryzujące się wzajemnością praw i obowiązków, wspólnymi działaniami i szczególnymi procedurami”, mogą stanowić odpowiednie ramy dla takich przyszłych stosunków;

23. uważa, że niezależnie od wyniku negocjacji w sprawie przyszłych stosunków między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem, negocjacje te nie mogą wiązać się z żadnym kompromisem między z jednej strony bezpieczeństwem wewnętrznym i zewnętrznym, w tym współpracą w dziedzinie obrony, a z drugiej strony – przyszłymi stosunkami gospodarczymi;

24. podkreśla, że warunkiem każdego przyszłego porozumienia między Unią Europejską i Zjednoczonym Królestwem jest dalsze przestrzeganie przez Zjednoczone Królestwo standardów określonych w zobowiązaniach międzynarodowych, w tym praw człowieka, oraz w prawodawstwie unijnym i w unijnych strategiach politycznych, między innymi w takich obszarach jak ochrona środowiska, zmiana klimatu, walka z unikaniem opodatkowania i uchylaniem się od opodatkowania, uczciwa konkurencja, handel i prawa socjalne, a zwłaszcza ochrona przed dumpingiem socjalnym;

25. sprzeciwia się każdemu przyszłemu porozumieniu między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem, które zawierałoby fragmentaryczne lub sektorowe przepisy, w tym dotyczące usług finansowych, zapewniające Zjednoczonemu Królestwu preferencyjny dostęp do rynku wewnętrznego lub unii celnej; podkreśla, że po wystąpieniu z UE Zjednoczone Królestwo podlegać będzie przepisom prawa unijnego dotyczącym krajów trzecich;

26. zwraca uwagę, że jeżeli Zjednoczone Królestwo wyrazi chęć uczestnictwa w niektórych programach Unii Europejskiej, będzie to robić jako kraj trzeci, co wiąże się z

odpowiednimi wkładami budżetowymi i nadzorem w ramach istniejącej jurysdykcji; w tym kontekście z zadowoleniem przyjąłby dalszy udział Zjednoczonego Królestwa w szeregu programów, takich jak Erasmus;

27. zwraca uwagę, że wielu obywateli Zjednoczonego Królestwa wyraziło zdecydowany sprzeciw wobec utraty praw, z których obecnie korzystają na mocy artykułu 20 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej; proponuje, aby UE-27 zbadała, w jaki sposób złagodzić tę sytuację w ramach prawa pierwotnego Unii, przy pełnym poszanowaniu zasad wzajemności, równości, symetrii i niedyskryminacji;

Przepisy przejściowe

28. uważa, że Unia Europejska i Zjednoczone Królestwo mogą uzgodnić przepisy przejściowe gwarantujące pewność i ciągłość prawa jedynie wówczas, gdy przepisy te będą przewidywać odpowiednią równowagę praw i obowiązków obu stron oraz zachowywać integralność porządku prawnego Unii Europejskiej, w ramach którego właściwym organem rozstrzygania sporów prawnych jest Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej; uważa ponadto, że wszelkie takie przepisy przejściowe muszą być wyraźnie ograniczone zarówno w czasie (nie przekraczając trzech lat), jak i pod względem zakresu, gdyż nigdy nie mogą stanowić substytutu członkostwa w Unii Europejskiej;

Problemy dla UE-27 i instytucji unijnych

29. apeluje o jak najszybsze osiągnięcie porozumienia w sprawie przeniesienia Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego i Europejskiej Agencji Leków oraz o rozpoczęcie procedury przeniesienia w najbliższym rozsądnym terminie;

30. zwraca uwagę, że konieczne może być dokonanie przeglądu prawa Unii i wprowadzenie pewnych dostosowań uwzględniających wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE;

31. uważa, że nie jest wymagana rewizja obejmująca ostatnie dwa lata obowiązywania bieżących wieloletnich ram finansowych, a skutki wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE należy przeanalizować w ramach rocznej procedury budżetowej; podkreśla, że instytucje unijne i UE-27 powinny jak najszybciej rozpocząć prace nad nowymi wieloletnimi ramami finansowymi, w tym nad kwestią zasobów własnych;

32. zobowiązuje się do terminowego zakończenia procedur ustawodawczych dotyczących składu Parlamentu Europejskiego zgodnie z art. 14 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej oraz ordynacji wyborczej na bazie propozycji przedstawionej na mocy artykułu 223 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, załączonej do rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2015 r. w sprawie reformy prawa wyborczego Unii Europejskiej[1]; uważa ponadto, w kontekście motywu P niniejszej rezolucji, że w trakcie negocjacji w sprawie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE oraz w sprawie przyszłych stosunków ze Zjednoczonym Królestwem, pozostałe 27 państw członkowskich Unii Europejskiej wraz z instytucjami unijnymi muszą wzmocnić obecną Unię w drodze szeroko zakrojonej debaty publicznej oraz zainicjować dogłębną refleksję międzyinstytucjonalną na temat przyszłości Unii;

Postanowienia końcowe

[1] Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0395.

33. zastrzega sobie prawo do wyjaśnienia swojego stanowiska w sprawie negocjacji Unii Europejskiej ze Zjednoczonym Królestwem oraz, w stosownych przypadkach, do przyjęcia dalszych rezolucji, w tym na temat konkretnych zagadnień lub kwestii sektorowych, w świetle postępów lub braku postępów w tych negocjacjach;

34. oczekuje, że Rada Europejska uwzględni niniejszą rezolucję przy przyjmowaniu wytycznych określających ramy negocjacji i wskazujących ogólne stanowiska i zasady, którymi Unia Europejska będzie się kierować;

35. postanawia, że określi swoje ostateczne stanowisko na temat zawartego porozumienia lub porozumień w oparciu o ocenę przeprowadzoną na bazie treści niniejszej rezolucji i ewentualnych kolejnych rezolucji Parlamentu Europejskiego;

°

° °

36. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej, Radzie Unii Europejskiej, Komisji Europejskiej, Europejskiemu Bankowi Centralnemu, parlamentom państw członkowskich oraz rządowi Zjednoczonego Królestwa.